

Катерина Дудар

ГАРНА  
КНИЖКА

*з цікавою*

*назвою*



*поезії*

Дніпро - ЛІРА - 2021

УДК 821.161.2'06-1

Д 81

**Дудар Катерина**

**Д 81** Гарна книжка з цікавою назвою. Дніпро :  
ЛІРА, 2021. 140 с.

ISBN 978-966-981-452-4

«Гарна книжка з цікавою назвою» – це збірка переважно студентських поезій авторки, написаних у період з 2011 до 2021 року. Вірші в ній присвячені красі природи, радощам і прикрошам першого кохання, пошукам Бога у зовнішньому та внутрішньому світі людини, ролі молоді у революції та війні, а також загальним соціальним проблемам сучасного суспільства.

**УДК 821.161.2'06-1**

**ISBN 978-966-981-452-4**

© Дудар К. Г., 2021

© Ліхачова Т. В., 2021

© ЛІРА, 2021

## ***Зміст***

### **Хід миттю**

- 11 «Мене мордують зими затяжні...»
- 12 Поскресала крига
- 13 «Вітер жбурляє весну у шибки...»
- 14 Вечірні плавні
- 15 Весняний сад
- 16 «Майже закінчилася весна...»
- 17 Літо гра на клавесині
- 18 Глянь у вись
- 19 Двадцять слів про літо
- 20 На Дніпрі
- 22 «Сонце гріє тріщини асфальту...»
- 23 Придніпровські мавки
- 24 «Осінь шарудить обабіч тину...»
- 26 Серпневе згублене намисто
- 27 «Помаранчевим стіжком гаптує осінь...»
- 28 Коли хочеться жити
- 30 «Чудова мить. І знов чудова мить...»
- 31 Ворожки

## Самотня спільність

- 111 «Вівці обридло якось триматися гуртом...»  
111 «Мої слова ніхто не розуміє...»  
112 Жіноча сила  
113 Жінка  
114 Кохана, хто ти?  
116 Тяжка хвороба  
117 Лемніската  
118 Партитура  
119 Життя записане на диску  
120 «Життя — лише тривала мить...»  
120 «Замерзла на колінах у снігу...»  
121 «Зима. Солодкий присмак чаю...»  
122 Холодно усім  
123 «Загустів туман і посивіли ночі...»  
124 Уранці  
126 Розтане ніч  
127 Злива знову та й нам  
130 Нашуміє з-за нив вагон  
131 «Це мій вагон і потяг мій...»

## Концентрат за смаком

- 133 Для журналістів  
133 «То погано як поетом став...»  
134 «У вас корона, бачу, аж до хмар...»  
134 Плюси мого характеру  
135 «Не послішаю заміж рано...»  
135 Ми усі — не всі  
136 Старість у радість  
136 «Людину оптимізм погубить...»  
137 Реалістам  
137 «І те пройде, і се пройде...»  
138 Все на потім  
138 Запам'ятай назавжди  
139 «І хай ніхто із вас не зна...»  
139 Юності



*Хід миттю*

\* \* \*

Мене мордують зими затяжні.  
Вони із мене п'ють останні соки.  
І хочеться уже тепла, та ж ні –  
весна іде тяжким, повільним кроком.  
То рине дощ, то ожеледь стоїть,  
чи сніг підтане та лежить квашнею.  
А сонце блисне промінцем на мить  
і думаєш – весна! Біжиш за нею!  
От-от защебетають нам пташкі,  
запахне у повітрі свіжим цвітом,  
забудуться зимові дні тяжкі,  
все буде знов облюблено й зігріто.  
Весна-весна... Іди до мене, йди.  
Я так тебе люблю, моя хороша!  
Змінити світ на краще тільки ти  
за кілька днів безповоротно можеш.

05.04.18

## Поскресала крига

Крига поскресала. Парасолі  
метушаться містом повсякчас.  
В парковім кашпо дерева голі  
ігнорують березень. Поволі  
в цьому році йде весна до нас.  
Хмари тліють на небесній стелі.  
Бачаться самотніми мені  
на бруківці струни янтареві.  
Подумки я вже у літнім хмелі,  
а не у мрякливім стремені.

06.03.14

\* \* \*

Вітер жбурляє весну у шибкі  
і ароматом солодким душії.  
Вечір по-юному надмір швидкий  
зорями стріху цілує у шию.  
Сонце Чаплі полишило давно —  
вже на Дніпрі позгасали лелітки\*.  
Ледь озеленене сонне панно  
у ліхтареву вдягнулося сітку.  
Голосно світло струмить у траву —  
станція\*\* гомін здіймає дротами.  
Йдуть повідомлення крізь пільмаву  
й ніби скорочують відстань між нами.  
І закортіло мені, далєбі,  
щоб у листі ти звернувся до мене.  
Та надіслав на адресу «Тобі»  
поштою справжнє кохання шалене.

08.03.15

\* Блискучі цяточки на воді.

\*\* Мова йде про Придніпровську ТЕС.

## Вечірні плавні

Сонце загубилося надвечір,  
через плавні ринулося вбрід,  
Залишило золотавий слід  
на очах рибалчиних старечих.  
Вийшло до стежини й день погас.  
Шкода, спека слідом не опала.  
І нікого навіть не спитала  
духота, понівечивши час.  
У тополях куталось зело,  
через верби пнулося до ставу  
і, обцілувавши край заплави,  
ніжно обіймало все село.  
Очерет шумів своє про ніч.  
Зяблик вицвірінькував погоду.  
І тягнувся місяць вже до броду  
з зорями зустрітись віч-на-віч.  
Хмари колихали горизонт,  
вужики по травах шелестіли.  
Спогади про день ще ніжно гріли  
злегка сонний весняний бомонд.

07.06.13

## Весняний сад

Чорнила у чорнильниці. Вікно.  
Весняний сад. І вишня у цвітінні.  
Ловлю очима сонце, а воно  
від вій лишає на обличчі тіні.  
Ба, золотавим бачиться папір,  
а небо — пурпурова раю латка!  
Сфотографую і лишу собі  
короткий вечір на тривалу згадку.  
Весняний сад. І вишня у квіту.  
Дивлюся у вікно — готова казка!  
Та я до сну іду. За мить іду.  
Наснися мені, вечоре, будь ласка.

09.03.13